

Μετέωρος

► Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΝΑΝΟΥΡΗ** *meteoros@efsyn.gr*

Γιώργος Γκρους

Αγαπάς σημαίνει κάνεις ένδοξο έναν άνθρωπο. Είναι η μόνη δόξα που θα βρει στη ζωή του, έγραφε ο Γιώργος Χειμωνάς, ακούγοντας τον Νίκο Εγγονόπουλο να σιγομουρμουρίζει: «Τα σώματά μας θα καθούν θα σβήσουν. Από μας θα μείνη μέχρι της συντελείας των αιώνων αυτό το “σε αγαπώ” που σου ψιθύρισα στις ώρες τις πιο κρυφές». Ο Μακάτμα Γκάντι έδινε διαστάσεις παγκοσμιότητας σε [με] τούτα τα λόγια: «Τη μέρα που η δύναμη της αγάπης θα υπερνικήσει την αγάπη της δύναμης, ο κόσμος θα γνωρίσει την ειρήνη».

Γαλουχούσε άπαντες τους παροικούντες την Πελοπόννησο με την Α' προς Κορινθίους επιστολή του ο Απόστολος Παύλος: «Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συχαίρει δε τη αληθεία, πάντα στέργει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει». Ο Φρειδερίκος Νίτσε πρόσθεσε το δικό του πχόχρωμα: «Ο,τι γίνεται από αγάπη είναι πέραν του καλού και του κακού».

Ατομο με σπάνια ευαισθησία και ανθρωπιά, ο Γιώργος Γκρους έφυγε άδικα και πολύ νωρίς από κοντά μας τον Δεκέμβριο του 2017. Ήταν μόλις 45 χρόνων. Συγκαταλέγομαι στους τυχερούς που γνώρισαν τον καλοσυνάτο χαρακτήρα του, το συγκαταβατικό του χαμόγελο, τα αισθήματα αλληλεγγύης που μετουσίωνε με σεμνότητα σε πράξη νυχθημερόν. Απόλαυσα επίσης την κιθάρα του να δημιουργεί στιγμές μέθεξης με λατρεμένα λαϊκά και ρεμπέτικα, αλλά και με μελωδίες λόγιας μουσικής. Με τον πατέρα του, Τάσο Γκρους, μας έδεσαν κοινοί αγαπημένοι φίλοι, προτού συναντηθούν οι πνευματικές μας αναζητήσεις.

Πάλεψαν μαζί, με αξιοπρέπεια την αρρώστια, αλλά η μάχη ήταν άνιση. Ο Τάσος ανήκει στη χορεία των σημαντικών μας τραγουδοποιών. Μένοντας πάντοτε από άποψη κι ίσως από ιδιοσυγκρασία πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας, μας έχει χαρίσει σπουδαία τεκμήρια μελοποιημένης ποίησης. Το τελευταίο του σιντί συνομιλεί μυστικά με τους παραπάνω αφορισμούς, δίνοντάς τους μια προσωπική υπαρξιακή εκδοχή. Τιτλοφορείται «Ό,τι αγάπας υπάρχει» κι είναι αφιερωμένο στη μνήμη του Γιώργου. Περιέχει 17 κομμάτια των Νερούδα, Ελιάρ, Γκρας, Τόρι, Γκόνη, Βηλαρά, Κατσούλη, Κάσσου, Γκρη, Βενέτη, Μπασδέκη, Πανουτσόπουλου, Βελώνια και Τσέχου.

Ηενορχήστρωση υπογράφεται από τους Ν. Βελώνια, Γ. Ιωάννου, Γ. Νταλάρα και Αλ. Καψοκαβάδη. Τραγουδούν οι Φωτεινή Βελεσιώτου, Καλλιόπη Βέττα, Αργυρώ Καπαρού, Μάρθα Φριτζήλα, Παντελής Θαλασσινός, Αλέξανδρος Καψοκαβάδης, Γιώργος Μεράντζας, Γιώργος Νταλάρας, Γιάννης Παλαμίδας και ο Τάσος Γκρους. Η παρουσίαση των τραγουδιών γίνεται απόψε στις 8 στο Polis Art Cafe, (Πεσμαζόγλου 5, Στοά του Βιβλίου). Θα είναι και θα είμαστε όλοι εκεί, με πρώτο και καλύτερο τον ίδιο τον Γιώργο που ξέρει «ότι εμείς, θα παίρνουμε στα χέρια μας την κιθάρα του και θα 'ναι σαν να τον αγκαλιάζουμε...» γιατί «ό,τι αγάπας υπάρχει».